

St. prp. nr. 38. (1937)

Om statstilskudd til norske selfangeres konsesjonsavgift til Sovjet-Samveldet for tillatelse til å drive selfangst i Kvitsjøen i 1937.

Handelsdepartementets innstilling av 4 mars 1937, som er bifalt ved kongelig resolusjon av samme dag.

(Foredratt av statsråd Alfred Madsen.)

Handelsdepartementet tillater sig herved å fremkomme med forslag til proposisjon til Stortinget om bemyndigelse for departementet til å yde tilskudd til den konsesjonsavgift som norske selfangere må betale til Sovjet-Samveldet for tillatelse til å drive selfangst i Kvitsjøen i 1937, i likhet med den ordning som blev truffet for selfangsten i dette område i 1936.

Ved Stortingets hemmelige beslutning av 19 mars 1936 blev Regjeringen bemyndiget til å bruke av bevilgningen til tilfeldige utgifter i almindelighet for terminen 1935—36 inntil kr. 48 000 som tilskudd til konsesjonsavgiften for fangst i Kvitsjøen i 1936, jfr. St. prp. nr. 20 for 1936 og innstilling S. E. Statsgarantien blev effektiv for kr. 37 294,90 som er utbetalt selfangstredene, jfr. kgl. resolusjon av 29 oktober 1936.

Angående den konsesjonskontrakt som foreligger mellem Alesunds Rederiforenings Selfangergruppe og Sovjet-Samveldet henvises foruten til hvad der herom er inntatt i nevnte stortingsproposisjon, til den nedenfor inntatte skrivelse fra Handelsråden for de Østeuropéiske Land av 6 januar 1937.

Alesunds Rederiforenings Selfangergruppe har i skrivelse av 31 oktober 1936 søkt om lignende statsgaranti for konsesjonsavgiften 1937. Skrivelsen lyder:

«Vi tillater oss i likhet med foregående høst å ansøke det ærede departement om å påta sig garanti for konsesjonsavgiften til russerne for kommende års selfangst i Kvitsjøen i likhet med inneværende år, i de tilfeller hvor fangsten mislykkes for de enkelte fartøier.

Vår formann har drøftet spørsmålet med herr handelsråd S. Johannessen og som har lovet å viderebringe vår henvendelse.

Vi har nu hatt en rekke vanskelige isår, og skulde man derfor kunne tro at man kommer

inn i en bedre periode og hvor også fangstresultatet vil vise sig tilfredsstillende.»

Skrivelsen blev av Handelsdepartementet forelagt Handelsråden for de Østeuropéiske Land, som i skrivelse av 6 januar 1937 har uttalt følgende:

«Med skrivelse av 10 november 1936 oversendte det kgl. Departement mig til uttalelse et andragende av 31 oktober fra Alesunds Rederiforenings Selfangergruppe om statsgaranti for konsesjonsavgiften i 1937 i likhet med ordningen for 1936.

I den anledning tilskrev jeg den 20 november Alesunds Rederiforenings Selfangergruppe bl. a. følgende:

«Jeg tør i den anledning bringe i erindring at statsmaktenes hensikt med garantien for inneværende år ikke var å yde noen almindelig støtte for selfangstnæringen, men å søke sikret konsesjonsretten for fremtiden med en viss minimumstonnasje, som blev satt til 2 000 nettoregister tonn. Begrunnelsen var at man uten en slik statsgaranti for konsesjonsavgiften neppe vilde få tegnet den forutsatte minimumstonnasje, og sannsynligheten for at Sovjet-Samveldet fremtidig ikke vilde gi leidebrev for større fangsttonnasje enn den som blev innmeldt i 1936, således at årets konsesjonsdeltagelse i virkeligheten blev en fremtidig maksimumsgrense for selfangstkonsesjonen i Kvitsjøen.

Forinnen jeg forelegger saken for selfangstkommissjonen, tør jeg under henvisning hertil be den ærede Gruppe meddele mig:

1. om det er noen sannsynlighet for at det til konsesjonsdeltagelsen i 1937 vil bli anmeldt 2 000 nettoregister tonn uten statsgaranti for konsesjonsavgiften,
2. om man antar å rekke op i den forutsatte minimumsdeltagelse, 2 000 tonn, med statsgaranti for konsesjonsavgiften efter noenlunde samme ordning som gjaldt for 1936,
3. hvis 1. og 2. besvares benektende, bes opplyst om det kan ansees for å være av vital interesse for selfangstnæringen å oprettholde fremtidig konsesjonsrett for en lavere deltagelse enn 2 000 tonn, og hvilken

Om statstilskudd til norske selfangeres konsesjonsavgift til Sovjet-Samveldet for tillatelse til å drive selfangst i Kvitsjøen i 1937.

minimumsgrense for deltagelsen bør i så fall fastsettes som betingelse for statsgarantien.»

I foreløbig svarskrivelse av 24 november meddelte Selfangergruppen at den hadde satt sig i forbindelse med Tromsø Skipperforening og snarest skulde komme tilbake til saken.

Den 22 desember tilskrev så Selfangergruppen mig som følger:

«Refererende til Deres skrivelse av 20 f. m. samt senere konferanser senest under vår formanns nærvær dersteds lørdag/mandag sl. tillater vi oss herved høfligst å anmode Dem om å utvirke den russiske Handelsrepresentasjons tillatelse for kommende års selfangst-konsesjon, at den i kontraktens § 2 fastsatte maksimumstonnasje 4 000 tonn reduseres til 1 500 nettoreg.tonn og at den i samme kontrakts § 4 fastsatte minimumsavgift \$ 25 000 reduseres samtidig til \$ 7 500.

Vi gjentar som fremholdt under konferansen at der hittil kun er anmeldt ca. 950 tonn fra Tromsø og Møre-distriktet, derimot ennu ikke noe fra Hammerfestdistriktet, og at disse innmeldelser er skjedd med forbehold om at der ydes statsgaranti for konsesjonsavgiften i likhet med foregående år.

Også en av grunnene til den mindre deltagelse i år skyldes de mange forlis i Kvitsjøen siste sesong, hvor der forliste 7 fartøier foruten «Istind» i Vesterisen, m. a. o. gikk i alt 8 kvitsjøskuter tapt. Dessforuten overvintrer s/s «Quest» på Grønland i vinter.

Vi påregner at der vil bli anmeldt en del fartøier til, forutsatt garantien går i orden, men i motsatt fall vil deltagelsen sikkerlig bli mindre enn allerede anmeldt.

Det vilde selvfølgelig være det beste om der kunde opnåes en avtale med russerne uten minimumsavgift, men dette er vel dessverre ugjennemførlig for Dem.

Fra en flerhet av våre medlemmer har det vært fremholdt at man måtte også for kommende sesong oprettholde retten til deltagelse med 2 000 tonn og f. eks. som siste sesong med minimumsavgift av \$ 10 000. I dette tilfelle måtte den konsesjonsavgift som oversteg den vanlige på de deltagende fartøier utredes av Staten, og kunde den evt. komme op i ca. 3—4 000 \$.

Vi undlater ikke å nevne at vår formann under gårsdagen opsøkte herr statsråd Madsen i sakens anledning og som elskverdigt lovet å overveie hvad som kunde gjøres for selfangstnæringen også for kommende sesong.»

Samtidig tilstillet Gruppen mig gjenpart av sin skrivelse av samme dag til Handelsministeren sålydende:

«Vi tillater oss under henvisning til vår formanns behagelige konferanse med herr Statsråden under gårsdagen å komme tilbake på vårt andragende om statsgaranti for konsesjonsavgiften til kommende sesong og i likhet med den ydede statsstøtte i sistledne selfangstsesong i Kvitsjøen.

Dessverre blev siste års fangstutbytte i Kvitsjøen meget dårlig, idet isforholdene under ungsselfangsten var meget ugunstigere, og fangstflåten led stort tap av fartøier p. g. a. is-skruingene. Det har riktignok vært flere mislykkede fangstsesonger som skyldes de ekstraordinære isforhold og at russerne har begynt sin selfangst på et tidligere tidspunkt enn våre fartøier har rett til i henhold til konsesjonsavtalen. Dertil mener våre fangst-

menn at russerne p. g. a. sin tidlige fangst også har jaget selen innenfor den tillatte konsesjonslinje. Nu er der imidlertid truffet overenskomst med russerne gående ut på at disse også først har rett til å påbegynne fangsten 1 mars, altså samtidig med våre fartøier. Dette mener våre erfarne ishavsskipperer vil være av stor betydning.

Det er dog som fremholdt av stor betydning at selfangstflåten kan fordeles på de to fangstfelter Kvitsjøen og Vesterisen, i motsatt fall er det en almindelig mening og sikkerlig med rette at der ellers vil bli for stor deltagelse i Vesterisen, og at man derfor må regne med at fangsten blir ulønnsom hvis samtlige fartøier må plaseres på det ene felt.

Til herr Statsrådens orientering vedlegger vi gjennemslag av vår dags-skrivelse til herr handelsråd S. Johannessen, hvilken taler for sig selv, og vi håper at det vil lykkes herr Statsråden å kunne også i kommende sesong yde selfangstnæringen omsøkte garanti.»

Efter konferanse med det kgl. Departement tilskrev jeg den 29 desember Sovjet-Samveldets herværende Handelsrepresentasjon om endringer i konsesjonskontrakten for 1937:

«På vegne av konsesjonæren, Ålesunds Rederiforenings Selfangergruppe, tillater jeg mig å foreslå følgende endringer for året 1937 i konsesjonskontrakten av 26 april 1926:

- a) Den i kontraktens § 2 fastsatte maksimumstonnasje, 4 000 tonn, reduseres til 1 500 — femtenhundre — nettoregister-tonn.
- b) Den i kontraktens § 4 fastsatte minimumsavgift, 25 000 dollar, reduseres samtidig til 7 500 — syvtusenfemhundre — nord-amerikanske dollar.

Som det vil være bekjent, er det for årene fra og med 1930 og utover sluttet særlige avtaler mellom den ærede Handelsrepresentasjon på vegne av hovedkonsesjonskomiteen, og undertegnede på vegne av Ålesunds Rederiforenings Selfangergruppe og med den norske regjeringens samtykke om lignende reduksjoner av maksimumstonnasjen og av minimumsavgiften, i 1935 således til 2 200 tonn og 12 000 dollar og i 1936 til 2 000 tonn og 10 000 dollar.

Ålesunds Rederiforenings Selfangergruppe meddeler at den ennu ikke kan angi den nøiaktige tonnasje som ventes anmeldt til 1937-års konsesjon, da forskjellige grunner gjør det umulig for adskillige redere å treffe bestemmelse herom før ut i januar måned.

Det kan dog allerede nu ansees som sikkert at konsesjonstonnasjen i 1937 ikke vil overskride nevnte 1 500 tonn bl. a. fordi ikke mindre enn 8 av årets konsesjonsfangere med en samlet nettotonnasje på 334 tonn er forlist, og en konsesjonsfanger på 91 tonn, «Quest», er forhindret fra å delta i Kvitsjøfangsten i år på grunn av overvintring på Grønland. I alt er således ca. 425 tonn av den gamle konsesjonstonnasje foreløbig gått ut. Dette forhold ventes imidlertid utlignet igjen til 1938 ved nybygging eller annen ordning. Nedsettelsen av konsesjonstonnasjen til 1 500 tonn må derfor betraktes som rent foreløbig og kun gjeldende for 1937. I 1938 vil man efter all sannsynlighet atter komme op i 2 000 tons deltagelse i Kvitsjøkonsesjonen.

Jeg tør anmode den ærede Handelsrepresentasjon om velvilligst snarest mulig å formidle foran nevnte forslag til Hovedkonsesjons-

Om statstilskudd til norske selfangeres konsesjonsavgift til Sovjet-Samveldet for tillatelse til å drive selfangst i Kvitsjøen i 1937.

komiteen med henstilling om snarlig avgjørelse, idet endelig opgave over konsesjonsdeltagerne jo skal være den ærede Handelsrepresentasjon i hende senest 1 februar i henhold til konsesjonskontraktens § 2.»

I møte den 4 ds. i Selfangstkommisjonen forela jeg saken med samtlige foran nevnte dokumenter samt etterstående tabell over deltagelsen i konsesjonsfangsten og over den samlede norske deltagelse i selfangsten i Nordishavet årene 1926 til og med 1936:

	Konsesjonsfangere		Annen Ishavsfangst		Samlet	
	Antall fartøier	Netto-tonnasje	Antall fartøier	Netto-tonnasje	Antall fartøier	Netto-tonnasje
1926 ..	85	4,000	50	2,018	135	6,018
1927 ..	82	3,998	23	768	105	4,766
1928 ..	86	3,980	40	1,222	126	5,202
1929 ..	72	3,851	25	885	97	4,736
1930 ..	49	2,951	43	1,439	92	4,390
1931 ..	26	1,514	36	1,464	62	2,978
1932 ..	36	2,047	38	1,864	74	3,911
1933 ..	40	2,093	43	1,951	83	4,044
1934 ..	44	2,164	40	1,526	84	3,690
1935 ..	45	2,222	33	1,248	78	3,470
1936 ..	37	1,872	41	1,612	78	3,484

Selfangstkommisjonen fattet følgende beslutning i sakens anledning:

«Kommisjonen vilde ansett det heldigst om man også i år hadde kunnet oprettholde en konsesjonstonnasje på 2 000 tonn, men etter de foreliggende opplysninger er man enig i at det vilde være av tvilsom verdi å belaste staten med meromkostninger hermed, og kan derfor gi sin tilslutning til det forslag med nærmere begrunnelse og reservasjon som er fremsatt overfor Sovjet-Samveldets herværende handelsrepresentasjon.

Kommisjonen må inntrengende anbefale at der i år tilsies selfangerne statsgaranti for konsesjonsavgiften etter samme fremgangslinje og beregningsskala som i fangstsesongen 1936, da man i motsatt fall risikerer at deltagelsen blir så liten at den ikke kan bære selv den foreslåtte minimumsavgift og at hele konsesjonen som følge derav vil bortfalle. Som allerede fremholdt av Selfangstgruppen vil dette gå utover hele den norske selfangstnæring idet Vesterisen alene ikke vil gi lønning fangstfelt for hele den norske selfangstflåte.»

I tilslutning til denne uttalelse av Selfangstkommisjonen tillater jeg mig å bringe i erindring, at den nærmeste foranledning til konsesjonsordningen med Sovjet-Samveldet var at en rekke norske fangstfartøier i 1922 var blitt opbragt av russiske vaktskib for fangst i det havområde som etter Sovjet-Samveldets dekret av 24 mai 1921 var forbeholdt russisk enerett til fangst og fiske, nemlig innenfor 12 nautiske mil av Sovjet-Samveldets europæiske ishavsyst, derunder 12 nautiske mil av en tenkt grunnlinje mellom Sviatojnoss og Kainnoss over Kvitsjøhalsens munning. I note av 21 mars 1922 protesterte den norske regjering mot dette dekret.

Hensikten med konsesjonsordningen, som

første gang blev etablert i 1923, var å forebygge videre forviklinger som følge av russiske opbringelser av norske fartøier for fangst i det omstridte havområde. Konsesjonsordningen blev derfor også fornyet for årene 1924 og 1925 med den norske regjering offisielle tilslutning, og konsesjonsretten blev senere traktatfestet ved notevekslingen i forbindelse med avslutningen av handels- og sjøfartstraktaten av 15 desember 1925 mellom Norge og Sovjet-Samveldet.

I nevnte hensikt blev det også utstedt en underhåndsadvarsel til de norske ishavsredere mot å drive fangst i det nevnte havområde uten å ha erhvervet konsesjonsrett for vedkommende fartøi.

Hvis konsesjonsordningen nu skulde bortfalle uten at den norske regjering samtidig frafaller eller endrer sin protestnote av 21 mars 1922, vil det være grunn til å frykte for at enkelte norske fartøier allikevel vil fangste i disse farvann, i tillit til den nevnte protestnote, hvad der utvilsomt vilde lede til forviklinger med Sovjet-Samveldet.»

Fiskeridirektøren har i skrivelse av 3 februar 1937 uttalt:

«Under henvisning til det kongelige Handelsdepartements skrivelse av 8 januar d. å. med bilag skal man tillate sig å bemerke:

Direktoratet slutter sig til det som er uttalt angående denne sak av handelsråd Johannessen og Selfangstkommisjonen, og man vil anbefale at Staten garanterer for konsesjonsavgift for 1 500 nettoregister tonn etter samme prinsipper som i 1936.

Man forutsetter da at man får sikkerhet for at konsesjonstonnasjen til kommende år kan forhøies til 2 000 netto register tonn (som ifjor), som fremholdt av handelsråd Johannessen. I tilfelle av at man ikke opnår igjen å forhøie tonnasjen til 2 000 tonn i kommende år ved nu å senke den til 1 500, antar man at Staten bør gi garanti for en konsesjonstonnasje av 2 000 tonn også i år.

Som også fremholdt av Alesunds Rederiforenings Selfangergruppe er Kvitehavsfeltet av meget stor betydning for norsk selfangst, hvor den alt overveiende del av grønlands-selen i de senere år er fanget. Kan der ikke opdages nye fangstfelter vil man for fremtiden bli avskåret fra igjen å øke den norske selfangerflåte.

Kvitsjøens betydning som fangstfelt for norske selfangere vil fremgå av konsulent Iversens promemoria «Undersøkelse av nye fangstfelter», som medfulgte skrivelse herfra av 19 november f. å.»

Den 21 januar 1937 mottok imidlertid Handelsråden telegrafisk meddelelse fra Selfangergruppen om at Hammerfest-rederne ikke hadde anmeldt tonnasje, hvorfor gruppen anmodet om å søke utvirket at minimumsavgiften blev redusert til \$ 6 000 for en maksimumstonnasje av 1 200 tonn. Handelsråden skrev herom til departementet den 22 januar 1937:

«Under henvisning til min fortrolige skrivelse av 6 ds. tillater jeg mig å meddele at jeg har mottatt følgende telegram av 21 ds. fra Alesunds Rederiforenings Selfangergruppe:

Om statstilskudd til norske selfangeres konsesjonsavgift til Sovjet-Samveldet for tillatelse til å drive selfangst i Kvitsjøen i 1937.

«Henholdende telefonsamtale og grundet Hammerfest-rederne ikke innmeldt tonnasje årets Kvitsjøkonsesjonsdeltagelse bedes minimumsavgiften forsøkt redusert til 6 000 dollar og maksimumstonnasjen 1 200 nettotonn.»

Gruppens formann, skipsreder Elling Aarseth, meddelte mig igår pr. telefon at det hittil var anmeldt ca. 870 tonn, og at det ikke ventedes nevneverdig ytterligere anmeldelse. Hvis den tidligere foreslåtte minsteavgift — 7 500 dollar — skulde fordeles på disse fartøier, vilde avgiften pr. tonn bli så stor at det var å befrykte at ytterligere en del fartøier vilde falle bort.

Herr Aarseth henstillet derfor inntrengende til mig å søke gjennomført det ovenfor refererte telegrafiske forslag.

Jeg forela disse opplysninger for Selfangstkommissjonen i møte igår, hvor de foranlediget følgende beslutning:

«Kommissjonen må uttale sin beklagelse over at ikke flere ishavsrederier ser sig i stand til å delta i Kvitsjøfangsten i år, til tross for at de må være klar over at konsesjonsordningen og dermed deres fremtidige fangstrett i Kvitsjøen kan settes på spill.

Under de foreliggende omstendigheter ser imidlertid kommissjonen ingen annen utvei enn å gå med på Selfangergruppens forslag og anbefaler at man for 1937 søker maksimumstonnasjen fastsatt til 1 200 nettoregistertonn og minimumsavgiften fastsatt til 6 000 dollar, under henvisning til Johannessens skrivelse av 29 desember 1936 til Handelsrepresentasjonen med nærmere begrunnelse og forbehold.»

Overensstemmende dermed tillater jeg mig å anbefale at jeg får det kgl. Departements samtykke til straks å sende Handelsrepresentasjonen følgende skrivelse:

«Under henvisning til min skrivelse av 29 desember 1936 tillater jeg mig å meddele at ifølge nu innløpne opplysninger fra Alesunds Rederiforenings Selfangergruppe vil man på grunn av inntrufne omstendigheter måtte regne med ytterligere reduksjon i konsesjonsdeltagelsen i 1937.

Efter anmodning av konsesjonæren, Alesunds Rederiforenings Selfangergruppe, og med den norske regjerings samtykke tillater jeg mig derfor å foreslå følgende endringer i mitt nevnte forslag av 29 desember 1936:

- a) Den i kontraktens § 2 fastsatte maksimumstonnasje 4 000 tonn reduseres til 1 200 — tolv hundre — netto registertonn istedenfor som tidligere foreslått 1 500 netto registertonn,
- b) Den i kontraktens § 4 fastsatte minimumsavgift, 25 000 dollar, reduseres til 6 000 — seks tusen — nordamerikanske dollar istedenfor tidligere foreslått 7 500 dollar.

Da sakens avgjørelse haster meget, tillater jeg mig å henstille til den ærede Handelsrepresentasjon velvilligst å formidle dette forslag telegrafisk til vedkommende myndigheter i Moskva.»

Det kgl. Departements bestemmelse bes godhetsfullt meddelt mig snarest.»

Departementet tiltrådte samme dag Handelsrådets forslag. Man har senere mottatt underretning om at russerne går med på at den i kontraktens § 2 fastsatte maksimumstonnasje reduseres til 1 200 netto registertonn

og den i kontraktens § 4 fastsatte minimumsavgift reduseres til \$ 6 000.

Der er i alt utferdiget leidebrev for 21 fartøier, tilsammen 1 135 netto registertonn mot i 1936 37 fartøier og 1 872 tonn. Enskjønt rederne også i år har regnet med lignende statsgaranti som ifjor, blir deltagelsen således betydelig lavere enn tidligere. Dette skyldes som foran fremholdt dels at flere av fjorårets konsesjonsfartøier er forlist, og dels de dårlige fangstresultater i de siste år. Mens fangsten i Kvitsjøen i årene 1931—33 gav et utbytte hvert år av ca. 65 grønlandssel pr. netto registertonn, var den i 1934 gått ned til 27 sel og i 1935 til 19 sel pr. tonn. Fangsten i 1936 var ca. 20 sel pr. tonn. Disse dårlige fangstresultater antar man på sakkyndig hold kommer av de uheldige isår som følge av milde vintre. Det er ikke grunn til å anta at bestanden er avtagende. Den plutselige nedgang i fangsten i 1934 kan vanskelig forklares med annet enn de dårlige isforhold.

Departementet finner under henvisning til det som er anført av Handelsråden for de Østeuropéiske Land, Selfangstkommissjonen og Fiskeridirektøren å måtte tilråde at Staten også i år påtar sig garantiforpliktelse for konsesjonsavgiften. Det har i år ikke lyktes å holde konsesjonstonnasjen oppe på tidligere høide, men det kan iallfall sies med sikkerhet at uten håp om støtte vilde flere fangstredere ikke ha anmeldt sine fartøier.

Overfor det norske forbehold om at nedsettelsen av maksimumstonnasjen til 1 200 tonn og avgiften til \$ 6 000 bare skal gjelde for 1937, har de russiske myndigheter ikke gjort noen innvending, og departementet går derfor ut fra at maksimumstonnasjen til neste år igjen kan heves.

Man vil anbefale at der benyttes samme beregningsgrunnlag som for 1936, nemlig:

- A. Fartøier med nettotonnasje inntil 30 registertonn.
 1. Fangst 55 dyr eller mer pr. tonn gir intet tilskudd.
 2. Fangst 45 dyr til og med 54 dyr pr. tonn gir 3 dollar tilskudd pr. tonn.
 3. Fangst 35 dyr til og med 44 dyr pr. tonn gir 6 dollar tilskudd pr. tonn.
 4. Fangst under 35 dyr pr. tonn gir fullt tilskudd.
- B. Fartøier med nettotonnasje over 30 inntil 90 registertonn.
 1. Fangst 50 dyr eller mer pr. tonn gir intet tilskudd.
 2. Fangst 40 dyr til og med 49 dyr pr. tonn gir 3 dollar tilskudd pr. tonn.
 3. Fangst 30 dyr til og med 39 dyr pr. tonn gir 6 dollar tilskudd pr. tonn.

Om statstilskudd til norske selfangeres konsesjonsavgift til Sovjet-Samveldet for tillatelse til å drive selfangst i Kvitsjøen i 1937.

4. Fangst under 30 dyr pr. tonn gir fullt tilskudd.

C. Fartøier med nettotonnasje over 90 inntil 150 registerton.

1. Fangst 45 dyr eller mer pr. tonn gir intet tilskudd.
2. Fangst 35 dyr til og med 44 dyr pr. tonn gir 3 dollar tilskudd pr. tonn.
3. Fangst 25 dyr til og med 34 dyr pr. tonn gir 6 dollar tilskudd pr. tonn.
4. Fangst under 25 dyr pr. tonn gir fullt tilskudd.

D. Fartøier med nettotonnasje over 150 registerton.

1. Fangst 40 dyr eller mer pr. tonn gir intet tilskudd.
2. Fangst 30 dyr til og med 39 dyr pr. tonn gir 3 dollar tilskudd pr. tonn.
3. Fangst 20 dyr til og med 29 dyr pr. tonn gir 6 dollar tilskudd pr. tonn.
4. Fangst under 20 dyr pr. tonn gir fullt tilskudd.

I det ugunstigst tenkelige tilfelle nemlig at det offentlige blir nødt til å betale full avgift for alle (6,5 dollar pr. tonn) vil beløpet kunne gå op i kr. 31 200 hvis man regner med dollarkurs 4 kr. Selv om man regner med en noe ugunstigere kurs, skulde man være på den sikre side når maksimumsbeløpet settes til kr. 32 000 da deltagelsen ligger noe under 1 200 tonn.

Saken har med skrivelse av 14 januar 1937 vært forelagt Finansdepartementet. Man regnet den gang med en maksimumstonnasje av 1 500 tonn, og beregnet garantibeløpet til kr. 36 000.

Finansdepartementets svar av 25 januar 1937 er sålydende:

«I anledning av det ærede departements skrivelse av 14 ds. tillater man sig å meddele at dette departement efter omstendighetene ikke vil motsette sig at det ærede departement også i år foranlediger fremsatt proposisjon for Stortinget om bemyndigelse til for kommende

fangstsesong å yde tilskudd til konsesjonsavgiften efter den av handelsråd Johannessen og Selfangstkommisjonen foreslåtte skala, inntil et beløp av tilsammen kr. 36 000. Idet man ellers henviser til det som er uttalt av Stortingets Utenriks- og Konstitusjonskomité i Innst. S. E. for 1936, går nærværende departement ut fra at heromhandlede tilskudd ikke blir av varig art, men bare bevilges for kommende fangstsesong på grunn av de foreliggende ekstraordinære forhold.

Tilskuddet blir i tilfelle, når det forfaller til utbetaling, å føre til utgift i statsregnskapet under kap. 1009, Tilfeldige utgifter i almindelighet.»

Nærværende departement er enig i at tilskuddet begrenses til sesongen 1937.

Med hensyn til de i Innst. S. E. 1936 nevnte forhandlinger om en konvensjon om ensartet tidspunkt for fangstens begynnelse, bemerkes at Sovjet-regjeringen i note av 1 juli 1936 har meddelt at den for tiden ikke finner grunn til å avslutte en konvensjon med Norge om forbud mot selfangst i Østerisen før 1 mars. Det anføres i noten følgende 2 grunner til dette standpunkt:

1. Fordi der under Sovjet-Samveldets flagg for tiden overhodet ikke drives selfangst utenfor Sovjet-Samveldets eget territorium, og
2. Fordi der er utferdiget uttrykkelig forbud mot å drive fangst i Sovjet-Samveldets farvann før 1 mars under straffetrussel efter Sovjet-Samveldets straffelovgivning.

De norske selfangere har lagt stor vekt på at russerne ikke begynner sin selfangst før de norske, 1 mars. Den diplomatiske henvendelse i saken må derfor sies å ha bragt gode resultater.

I henhold hertil skal departementet

i n n s t i l l e :

At Deres Majestet vil bifalle og underskrive et fremlagt utkast til proposisjon til Stortinget om statstilskudd til norske selfangeres konsesjonsavgift til Sovjet-Samveldet for tillatelse til å drive selfangst i Kvitsjøen i 1937.

Om ståtstilskudd til norske selfangeres konsesjonsavgift til Sovjet-Samveldet for tillatelse til å drive selfangst i Kvitsjøen i 1937.

Vi HAAKON, Norges Konge,

gjør vitterlig:

Stortinget innbys til å fatte følgende

beslutning:

«Handelsdepartementet bemyndiges til å bruke av bevilgningen til Tilfeldige utgifter i almindelighet inntil kr. 32 000 som tilskudd til den konsesjonsavgift norske selfangere vil ha å betale til Sovjet-Samveldet for tillatelse til å drive selfangst i Kvitsjøen i 1937, — i det vesentlige overensstemmende med hvad der er anført i Handelsdepartementets innstilling i saken.»

Handelsdepartementets innstilling følger i avtrykk.

Gitt på Oslo slott 4 mars 1937.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON
(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted